

Νέες εξερευνητικές σπηλαιώσιμες στο Νότιο Πήλιο

Δύο αποστολές στην περιοχή του Ν. Πηλίου θα συγκεντρωθούν στους Δήμους Αργαλαστής, Σπιδάδας, Μελών κυρίως, με σκοπό την ανακάλυψη και εξερεύνηση νέων σπηλαίων, σπηλαίο-βαράθρων και λοιπών κρητινικών μορφών πραγματοποιώντας το Ινστιτούτο Ανάπτυξης Πηλίου, σε συνεργασία με την Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία (ΕΣΕ) της Αθήνας.

Οι έρευνες αυτές, έγιναν μετά από αντίστοιχες άδειες πουδόθηκαν από την Εφορεία Παλαιoανθρωπολογίας - Σπηλαιολογίας Βόρειας Ελλάδας του Υπουργείου Πολιτισμού, τα Σαββατοκύριακα: 23-24 Μαΐου και 14-15 Ιουνίου 2008 αντίστοιχα.

Στην πρώτη έρευνα που έγινε στις 23-24/5/2008, συμμετείχαν οι σπηλαιολόγοι - μέλη της ΕΣΕ: Γιώργος Αβτζής, Ολμπία Καντερλή, Νίκος Λεκούδας και Ελίζα Χατζηκαράλη-Μηλιά.

Κατά τη διάρκεια της και, με μόνιμο και πανταχού παρόντα και εμψυχωτική τον πρόεδρο του Ινστιτούτου Ανάπτυξης Πηλίου κ. Στ. Παπαϊωάννου, και οδηγό τον, πάντα πρόθυμο, ποιμένα κ. Ι. Κανταράκη, εξερευνητήθηκαν τα σπηλαίο-βαράθρο, δηλαδή κατακόρυφο σπήλαιο - φυσικό πηγάδι, στην θέση Γούβα στην περιοχή Βράχος, ή Παλαγιάννη του Δήμου Αργαλαστής.

Στο συγκεκριμένο σπηλαίο-βαράθρο κατέβηκαν όλοι οι σπηλαιολόγοι και αποδείχθηκε ότι έχει κατακόρυφο βάθος 18-20 μέτρα.

Στον πυθμένα του σχηματίζεται αιθουσα διαστάσεων 15 Χ 20 μέτρα, καλυμμένη από «κάνο» πεφάντων υλικών (μυζών) που έχουν καταπέσει εκεί κατά τη διάρκεια αιώνων χρόνων.

Ανάμεσα στα χώματα και τις πέτρες που κατακλύζουν τον πυθμένα, βρίσκονται και πολλά οστά από πρόβατα κ.λπ.

Πησιών συνέχεια του βαράθρου ανιχνεύθηκε ανάμεσα στα μπάζα της βορειοανατολικής άκρης του πυθμένα του, από όπου και διαφεύγουν τα νερά που, αλλιώς θα το κατέκλυζαν μετά από κάθε βροχόπτωση.

Παρ' όλες τις προσπάθειες των σπηλαιολόγων, κάθε περαιτέρω συνέχιση σπηλαιολογικής έρευνας εκεί είναι εντελώς αδύνατη, γιατί οι διαστάσεις της διαφυγής των νερών ανάμεσα στα πεφάντα υλικά, είναι της τάξης των 10-15 εκατοστών και, αν υπολογισθεί η περαιτέρω έρευνα, θα χρειαστεί πολύ επίπονη και χρονοβόρα επιχείρηση απομάκρυνσης των πεφάντων υλικών από εκεί, με άγαντο, φυσικά, αποτέλεσμα.

Στα κατάλοιπα τοιχώματα του σπηλαίο-βαράθρου, έχει αποκαταστήσει κατά τη διάρκεια της, από κλιματικές, «ζώνες» του αρκετά ογκώδους και όμορφου σταλακτινικού διάκοσμου.

Σπήλαιο «Βαθιά σπηλιά» στη Μήλινα

Πρόκειται για μονόκορφο σπήλαιο, αποκαλυφθέν από μια μετεωρίστειν διαστάσεων- αιθουσα: 60 μέτρα μήκος Χ 30

πλάτος Χ 15-25 ύψος.

Στην είσοδο του συγκεκριμένου σπηλαίου, υπάρχουν διαμορφωμένα ταξίδια από ξερηλιθί, πολύ επιμελημένη και άγνωστη εποχής κατασκευής, που χρησιμοποιούνται, σύμφωνα με μαρτυρίες από κτηνοτρόφους, μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες.

Κατά τη γνώμη της σπηλαιολογικής ομάδας, το σπήλαιο αυτό, λόγω των διαστάσεων της μοναδικής του αιθουσας, αλλά και της εξαιρετικής ηχητικής που παρουσιάζει, είναι ιδανικό για τη διεξαγωγή συναυλιών, θεατρικών παραστάσεων και άλλων παρεμφερών εκδηλώσεων, αφού φυσικά προηγηθούν οι αντίστοιχες μελέτες και άδειες των αρμόδιων φορέων του ΥΠ.Π.Ο.

Να σημειωθεί ότι λίγες ημέρες μετά το πέρας της αποστολής, οι σπηλαιολόγοι πληροφορήθηκαν από ανεκτικό άρθρο σε περιοδικό που ασχολείται με «ανεξήγητα φαινόμενα»

να, αρχαία μυστήρια» κ.λπ. ότι, μερικούς μήνες πριν, το σπήλαιο είχε επισκεφθεί «εξερευνητές» που το ταύτισαν με τη μυθολογική σπηλιά του Κενταύρου Χείρωνα.

Οι σπηλαιολόγοι, δεν μπορούν να πάρουν θέση σ' αυτή την εκκασία, γιατί, τουλάχιστον οι ίδιοι, έχουν ερευνήσει τα προηγμένα μόλις χρόνια, κάμποσες «σπηλιές» του Κενταύρου Χείρωνα, όπως, στις Μήλιες, στο Μούρεσι, αλλά και, στο Μαλάκι και αλλού στο Πήλιο.

Σπήλαιο στην Αγία Ευθυμία στο Λεφκόσκατρο

Πρόκειται για σπήλαιο - πηγή νερού με μια εμφανή, προς το παρόν, αιθουσα καλυμμένη εξ' ολοκλήρου από υψάλλιο νερό (λόγω γεινιγιάς και ίδιου υψομέτρου με τη θάλασσα).

Το σπήλαιο που, σημειωτέον, βρίσκεται μέσα σε ιδιαιτέρως ιδιόμορφη, εκ πρώτης όψεως, βέβαιη να έχει ικανοποιητική παροχή νερού από την ενδοκάρα, όπως επίσης και αρκετό

σταλακτινικό - σταλαγμιτικό διάκοσμο (σε μεγάλο βαθμό διατυπώνεται καταστραμμένο) καθώς και αποκία νυκτερίδων.

Το συγκεκριμένο σπήλαιο - πηγή νερού, χρησιμοποιούνταν μέχρι, ανεκτικό, πρόσφατα από τους κτηνοτρόφους της ευρύτερης περιοχής για το πότισμα των κοπαδιών τους.

Επίσης, σύμφωνα με πληροφορίες, για τον ίδιο σκοπό, χρησιμοποιείται και από τις γερμανικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια της κατοχής.

Για την πλήρη του έρευνα θα χρειαστεί η διενέργεια νέας αποστολής, τα μέλη της οποίας θα είναι εξοπλισμένα με πλήρη σπηλαίο-καταδυτικό εξοπλισμό, ώστε να καταστεί δυνατή η υποβρύχια εξερεύνησή του και μετά το ορατό μήκος και πλάτος της μοναδικής, προς το παρόν, αιθουσας - λίμνης του, της οποίας το βάθος κυμαίνεται από μισό έως 2-3 μέτρα.

Με σημειωθεί ότι, η σπηλαίοκατάδυση, αποτελεί την πλέον επιβιώσιμη μορφή σπηλαιολογικής έρευνας και χρειάζεται λεπτομερώς οργάνωση και προετοιμασία από την ομάδα που θα την πραγματοποιήσει.

Η ΕΣΕ, διαθέτει και έμπειρους σπηλαίοδύτες και, επιφυλάσσεται για την συγκεκριμένη έρευνα για τους φθινοπωρινούς μήνες, που η στάθμη των νερών θα βρίσκεται στο κατώτερο δυνατό σημείο.

Στη δεύτερη έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις 14-15/6/2008, συμμετείχαν οι σπηλαιολόγοι της ΕΣΕ: Γιώργος Αβτζής, Νάτσα Κατσέλη, Νίκος Λεκούδας, Δημήτρης Χατζηλιάδης και Ελίζα Χατζηκαράλη-Μηλιά.

Κατά τη διάρκεια της, εξερευνητικής ένα πολύ μικρό σπήλαιο, στην θέση «Κυρίτσια», σκεδόν στην κορυφή του λόφου που δεσπόζει επάνω από το χωριό Λεφκόσκατρο.

Το σπήλαιο αποδείχθηκε πολύ μικρό, και αναφέρεται από τις παραδόσεις των ντόπιων, μόνο σαν παρατηρητήριο πεταρών κ.λπ., προφανώς λόγω της δεσποδύσεως θέσης του επάνω από τον κόλπο του Λεφκόσκατρου.

Σπήλαιο «του Μίσκου», στις «Βαλάντιδες» Αργαλαστής.

Πρόκειται για σπήλαιο με μεγάλων διαστάσεων είσοδο (15 μέτρα μήκος Χ 10 ύψος), αλλά, με μικρό μήκος, εικοσι μέτρα περίπου.

Στο εσωτερικό του υπάρχει σταλακτινικός διάκοσμος, που όμως, λόγω της παντελούς έλλειψης σταγονοφόρων τω-ρα, είναι «νεκρός».

Σπήλαιο «Αρκούδι-δρυπά» στο Μετόχι

Είναι, και αυτό, ένα πολύ μικρό σπήλαιο (παρά τις αντίθετες πληροφορίες - φημολογία), στο οποίο οι σπηλαιολόγοι μπήκαν έρποντας για να βρουν το τέλος του, μόλις 6-7 μέτρα μετά.

Σπήλαιο κοντά στα Καλά Νερά

Το συγκεκριμένο σπήλαιο, βρίσκεται στη μέση, σκεδόν, ενεργούς κατακόρυφης πηγής φαράγγι υψώσεως 50 μέτρων περίπου και, η προέγηση στην είσοδό του, πραγματοποιήθηκε με σκωινά, με την ίδια τεχνική που χρησιμοποιείται στην σπηλαιολογία για την κατάβαση στα σπηλαίο-βαράθρα, από την κορυφή της αντίστοιχης πλαγιάς και κάτω από αρκετά δύσκολες συνθήκες.

Μετά από επίπονη, αλλά και επίμονη (!) προσπάθεια, περισσότερο λόγω του γεγονότος ότι, ήταν δύσκολος ο εντοπισμός του ακριβούς σημείου στην κορυφή της πλαγιάς από το οποίο θα γινόταν η τεχνική κατάβαση με σκωινά, το σπήλαιο ερευνήθηκε πλήρως και αποδείχθηκε, και αυτό μικρό διάστημα αποτελούμενο από μια μικρή αιθουσα, μήκους δέκα μέτρων.

Στην όλη προσπάθεια εντασσόταν και καθόδου για την εξερεύνηση του παραπάνω σπηλαίου, σημαντική ήταν και η βοήθεια της Βολιώτικας τοπογραφού Μαρίας Κορδελιάδη.

Σε δηλώσεις του ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Ανάπτυξης Πηλίου, ανέφερε ότι θα γίνει προσπάθεια να αξιοποιηθούν τα τρία σπήλαία που έχουν εντοπισθεί και για το σκοπό αυτό στον προϋπολογισμό του 2009 θα προβλεφθούν τα ανάλογα χρέματα.

Οι έρευνες θα συνεχιστούν το Σεπτέμβριο σε όλο το Νότιο Πήλιο.

Μετά το τέλος των εργασιών θα εκδοθεί βιβλίο-οδηγός με όλα τα σπήλαία και φωτογραφίες, με διδρομές για να μπορούν να τα επισκεφτούν οι τουρίστες.